

24.6.2010

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Andragende 1823/2009 af Eveline Mörth-Ezeudji, østrigsk statsborger, om en opholdstilladelse til hendes ægtefælle

1. Sammendrag

Andrageren er østrigsk statsborger og har siden 2005 været gift med en nigeriansk statsborger. De boede i nogen tid i Tyskland, og andragerens ægtefælle var i besiddelse af en tysk opholdstilladelse. Da andrageren vendte tilbage til Østrig med sin familie, nægtede de østrigske myndigheder at give hendes ægtefælle en opholdstilladelse. Andrageren spørger sig selv, hvordan det være, at hendes mand i det ene EU-land modtager en opholdstilladelse uden problemer, mens den nægtes ham i et andet EU-land, vel at mærke i hendes eget fødeland. Hun anmoder Europa-Parlamentet om hjælp.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 22. marts 2010). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 202, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 24. juni 2010.

"Andrageren, der er østrigsk statsborger og bor i Østrig, klager over, at hendes nigerianske ægtefælle modtog en opholdstilladelse, da parret for en kort periode boede i Tyskland, men blev nægtet opholdstilladelse, da de vendte tilbage til Østrig.

Det fastlægges i artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil. De respektive begrænsninger og betingelser findes i direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og

opholde sig frit på medlemsstaternes område¹.

I henhold til artikel 3, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF finder dette direktiv kun anvendelse på unionsborgere, der rejser til eller tager ophold i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende er statsborger, samt familiemedlemmer, der ledsager unionsborgeren eller slutter sig til denne. EU-borgere, der er bosiddende i den medlemsstat, hvor de er statsborgere, kan normalt ikke drage fordel af de rettigheder, som fællesskabsretten giver med hensyn til fri bevægelighed for personer, og deres familiemedlemmer fra et tredjeland skal omfattes af nationale indvandringsregler. EU-borgere, som vender tilbage til deres medlemsstat efter at have opholdt sig i en anden medlemsstat², samt under særlige omstændigheder også EU-borgere, som har udøvet deres rettigheder til fri bevægelighed i en anden medlemsstat uden at være bosiddende i den pågældende medlemsstat³ (f.eks. ved at udføre tjenesteydelser i en anden medlemsstat uden at være bosiddende i medlemsstaten), drager ligeledes fordel af reglerne om fri bevægelighed for personer.

I sine retningslinjer af 2. juli 2009 om bedre gennemførelse og anvendelse af direktiv 2004/38/EF⁴ understregede Kommissionen vigtigheden af, hvorvidt udøvelsen af fællesskabsretten i en medlemsstat, som EU-borgerens og dennes familie vender tilbage fra, har været reel og faktisk. I sådanne sager er EU-borgere og deres familiemedlemmer beskyttede af fællesskabsretten om fri bevægelighed for personer. Den vurdering kan kun foretages på et individuelt grundlag. Nationale myndigheder kan især tage højde for følgende vejledende kriterier: omstændighederne, hvorunder den pågældende EU-borger er flyttet til værtsmedlemsstaten, hvor effektivt og reelt opholdet har været (f.eks. det forventede og faktiske ophold i værtsmedlemsstaten, den indsats, vedkommende har gjort for at etablere sig i medlemsstaten, herunder nationale registreringsformaliteter), og de omstændigheder, hvorunder EU-borgeren er flyttet hjem igen.

Ud fra de foreliggende oplysninger kan der ikke konstateres nogen overtrædelse af EU-retten fra de østrigske myndigheders side."

---

¹ Direktivet kan downloades fra <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2004:229:0035:0048:EN:PDF>.

² Domstolens dom af 7. juli 1992 i sag C-370/90 Singh (Saml. 1992, s. I-4265) og af 11. december 2007 i sag C-291/05 Eind (Saml. 2007, s. I-10719).

³ Domstolens dom af 11. juli 2002 i sag C-60/00 Carpenter (Saml. 2002, s. I-6279).

⁴ KOM(2009)0313.